

Р 5 129

Б О И
К О Д
Н А В А Р И Н А

Гуцуи Снглези и Французи разграбавя шурову флоту, у
наваринскотъ 20го Окт. 1802.

Б О И

УНИВ БИБЛИОТЕ.

К О Д

и. бр. 54010

НАВАРИНА

ИЛИ

РАЗОРЕНИЕ ТУРСКЕ ФЛОТЕ

ИЗ

НЕМАЧКОГ у СРБСКИ ЕЗИК

пренео

АВРАМ БРАНКОВИЋ

Die Schlacht von Navarin.

У БУДИМУ

Писмени Кр. Всеучилища Пешпанскогъ 1829.

БЛАГОРОДНОМУ
ГОСПОДИНУ
ПЕТРУ АСИ МАРКОВИЋУ

СЛАВНЕ БИХАРСКЕ ВАРМЕЪЕ

ПРИСЪДАТЕЛЮ

■

РЕВНИТЕЛЮ ОБРАЖЕНІЯ СРБСКОГ

дѣло

посвећено.

БЛАГОРОДНИ ГОСПОДИНЕ!

Знаюћи я, да ће Вашем войничком духу коим сте Пресвеплом Двору Австриском, у млаћим годинама Вашим вишешки услуга шворили, да ће велим воени и храбри догаћаи коима є дѣлце ово мое преиспунѣно, мили и прелюбезни биши, имаюћи припом явна опиша како на себи, шако и на многим другим, Доброше и Благодѣянїя Ваши, усудїо сам се, малим овим шрудом моим Вама Благо-
родни

родни Господине призна-
телносп мою поднепи, и тако
целоме свепу показати, како
чесносп и правда на учинѣна
добра нигда незабравля. Ово я
живо пред очима моим имаюѣи
а покрай шог и доброшу и мно-
ге родолубиве ревности Ваше
прешопло у серцу мом хранеѣи
оспаем у великом и благодар-
ном почипанію

Вашег Благородія

испийи почипанель

Аврам Браиковиѣ

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Едно између најглавниі приключенія на свепу, било е Наваринско сраженіе ово, у коему е Хриспјанска Европа, дан двадесепи Окпобра године 1827. вѣчном славом своіом увѣнчала, и непорушима памјатнике за вавекъ основала. Двапут две стопине година морао е у мешком спаню, сав Хриспјански народ, а особито плодоносна Греція, много коешпа подносиши. Удручени подайници шурски у коима е урођена любов спаре среће своє, іощи неугашена била, покушавали су са мачем у руци шегошу свою

се-

VIII

себи одлакшапи. *) Тако су Грци под управленіем бодри воевода свои до 1827. године, не шпедећи ни крви ни иманя свог, благоспоаянія ради рода и закона свога, доста невине крви свое проливали, док сирѣч при силе оне Лондонска Француска и Русиска божіим мановеніем одушевлене, одважне военачалнике свое у приспанище Наваринско непослаше, и Октобра месеца двадесетог вишеречене године, кравом военачалнику пурском Ибраим Паши, баш под Наварином градом, на широком мору оном, све грдне галіе нѣгове, које су се на вѣчисту погибел Греціе скупиле биле, живим

*) Бодру крв старог племена свог јошш попло у прсима своим хранећи, били су Срби, кои су преко десетине година біюћи се, без икакве шуђе помоћи, гордѣм Даияма и мучишельма своим показали, колико благоспоаяніе ономе народу на сердцу лежи, кои мирно уживањѣ благополучія свога жели.

вим огнѣм правде Християнске, не спалише и у мору не упропастилише.

Велику побѣду ову Наваринску увеличава ко тому још и мѣсто на којему е одржана била, јербо е ту град Пилос, стародревно оно пелопонеско обиталиште Неспорово, лежао био. У истом овом мору на истом мѣсту, била су у старо време при главна ераженія међу Апинјани и Шпарпанцима данашњим Морејцима. У време сирѣчь кад су 424 године пре Христа Апинјани са Пелопонезом данашњом Мореом рапа имали, онда су при славна Адмирала Апинска, Демостен, Евримед, и Софоклес, а нарочито Демостен, кроз исто ушће у пристаниште Наваринско у пешком боју упловили, и тако мали град Пилос (Наварин) јко за себе ушврдили. Други е раш био кад су Шпарпанци

шанци видећи непріятелъ свое тако
упврђене, са 60. Лађа на Демоспена у-
дарили, и кад су шу за едан цео дан
біюћи се, од Апиняна са свим пора-
жени, и лађе њине све разорене би-
ле, ја прећи пун баш у Окшобру Ме-
сецу 424 године пре Христа, кад є
сирѣч Клеон са Демоспеном Оспров Сваг-
шерію (о коем ће се у књиѣи овой
више чипапи моћи) опео біо, и шу
сву Шпаршанску войску, која є оспров
овај чувала била, Апинским роблѣм
учинила.

Од оног дакле времена како су А-
пиняни у пристанищу града Пилоса ш-
е: у пристанищу Наваринском, Пело-
понезе побили, од времена, како су Гр-
ци Грке разбили и побѣдили, до ове
данашнѣ побѣде, до побѣде сѣверни и
западни синова Европейски над Асіаши-
ческим

ческим Варварима има већ пуно 2252 године. На љупу жалост будуће судбе греческе, било е сраженіе оно пре 2252 године єдино изчадіе међусобне зависпи греческе, и єдиноплеменог раздора међу Апинои и Шпартом, раздора, кои є попом целой Греції убишочно падење узроковао, и кои є учинію, те су после ону богашу, мудру, и 'благодатну Грецію, найпре Македоняни, попом Римляни, Гоши, Таліяни, и најпосле Турци разонођавали и покоравали. те пако мусе и художества из свепе обипелъи Пелопонеске проганяли, и ништа друго нама од сладки ума дарова и плодова они не оставили, од єдног испом мрпвог спомена, и шайног високопочипанія, бившем и покойном ображепію греческом.

XII

О да би напрошив шого сраженіе
ово наваринско од 20 Окш. 1827 годи-
не, кое є на избавленіе Хриспяна и
браће наше учинѣно било, да би велим
краснію и чиспїю времена черпу просу-
ло, преко свію они мрачни сполѣпїя,
коима є Греція тужно повіена била !
Да би благоспоянїе народа оног произ-
вело, коега прадедови целом, данас про-
свећеном свєпу зрака дадоше ! Небили
сїйно сунце, кое обилном руком бла-
годаши неба предѣлу морейском излива,
невольнo спанѣ оно, сїйном лучом сво-
їом озарило ! Небили Греції радості,
Хриспянству честі и славу, а Европи
и целом ображеном свєпу, мир и без-
бѣдніе битїе приузроковало !

А. Бранковић.

Од успа до успа разноси се дивни глас онај,
и сваки са удивленіем слуша то: „велики
непріятель хриспіяна є побѣђен, ушаманѣна
є армада нѣгова у приспаништу Наваринском,
и спалѣни оспанци флоте по широком мору
плове.“

Дакле већ ~~едва~~ є єданпуш помоћи нашао
яук онога народа, кои є у борби за опште-
ство, и закон скоро већ подлежаши морао,
помоћи, коя му є од браће нѣгове число већ
одречена била, и Европа є с' крвљу синова свои
заложену Ches изкупила.

Скоро од 400 година дрежди гречески на-
род у шуги и невољи, люпог робства; Тур-
ци владашелѣи нѣни, коима сва влада из спро-
госпи произвире, шпо се правце шиче врло
су ии неправо смашрали. И опеш є гречески
народ овај, за цело шо време, порекло свое
число задржао, задржао є език и обичає свое,
будући да є надеждом у небо гледао, и кре-
пост свою из поученія закона хрисповог почер-
павао.

Јошш под владѣніем Капарине Царице ру-
сиске, покушали су били грци, подпором кне-
гинѣ ове войнички освободиши се. По несре-
ћи обаче ударе чудни долађаи, и они помоћи
ше лишени буду, пре нег шпо у спашѣ дођу.
да бодру намеру свою у дѣло приведу, и ша-

ко бѣдни народ овай, мораде новой яроспи не-
пріяшеля свои жершва биши. Доцнїи опиши
освобожденїя имадоше испо шакова жалосшна
слѣдствїя; и іошш у години 1819 біяше на-
предованѣ и развіенїе воене силе гречески о-
спровчана, шолико лакомою зависши шурской
засорно, да они унищоженїя нїиног ради, у
плану свом заключе, да влада преко целе Гре-
ціе кривом Алипаша од Янине одреѣна буде.

На спени єдної обрежя епирског, біла в
варош именов Парга, последнѣ меспо хри-
спїянско у овой земљи, гди се бодрї жише-
льи, од шолико сполѣшїя, са неизказаном
храбростѣу, од ужасног ига владе шурске бра-
нише. У договору с' месшнї жишельи, освоє
енглези шу варош, кою є французски гарнизон
ушврѣвао біо, и Хриспїянски народ принуѣен
буде иманѣ и добро свое мухамеданцима про-
давати. Бѣдни Грци морадоше землю праоша-
ца свои осшавиши, морадоше осшавиши ме-
спо среѣне шишине домаѣ, да по шуѣм ви-
лаешу амо шамо блуде; да и саме свешнѣ цр-
ковне марадоше невѣрницима у руке предаши,
ниши їам више шшо спомена од опечесшв:
свог оспа, разма оно мало пепела од косшї
среѣни предака свои.

Обаче од овог времена ушпане у новой сна-
ги народ гречески да харача и робшва бремене
одлагша, ово человѣчесшва право покшеду они
опеш извоєвати, или извоєвати или мученом
смерѣу умреши. На седам година веѣ како се
они прошиву оне силе Османа, од кое су пре-
не-

недавног времена христіянски кнезови спрепи-
ли храбре. Крвлю срца свога запечашали су на-
меру своју, и посред мученія славили су побѣду
христіянског исповѣданія. Они су свешу по-
казали, да сполѣшно робство, ніе кадро, о-
гань духа сасвим угасиши, и ушом су се они
одржали, имаюћи на себи опиша и нещасія,
и неволѣ и оскудоспи.

Но већ и они на најпоследнѣм усиловенія
спешену спояше, и без благоспи Христіян-
ски содруга свой, сама би глад и оне іошпи
ушамануши могла, кои су мачу шурском про-
шивусшайли били.

Док еданпуш оном великодушном мини-
стру енглеском, кои є испом пре крашког
времена, са висине славне пушанѣ свое, у вѣч-
ност клонуо, док велим нѣму до руке не до-
ђе, да свешу покаже, како право државно, са
благоспоянїем народа у почном союзу спои,
яко благоспоянїе ни начем другим основано
биши неможе, разма на єдномѣ мудромѣ управ-
ленію. Нѣговим прилѣжаніем, учини се союз
између три прве морске силе христіянске,
на шо; да рашуюћим спраама мира повраће,
помоћу єдног поравненія, кое се шолико за
ползу чловѣчесва изискуе, колико рад об-
држанія мира у Европи. Шестог Юлія римс.
ушврде пуномоћници Русиски, Енглески, и
Француски формалан пракшак, и шако се у-
чини дан овай, незаборавним за Испорію ново-
рожденія греческог.

Темель условія біо є:

1. Союзници понуђаваю Опшоманску Поршу, посредством своим, у шой намери, да помиреніе између грка и вишеречене силе у дѣло приведу. Да се од обе рашуюће паршае заради условія, с' месша без закосненія, примиреніе заишше.

2. Основи, на којима се порши предложена поравненія полажу, да слѣдуюћи буду: Грци да Сулпана као врховног свог пришяжашеля припознаю, и нѣму да годишњи данак одаю, данак кои ће се єдногласно за вавек опредѣлиши. Да управишелѣ свое сами собом избираю. А за моћи шочно раздѣленіе између обе націе у дѣло привесши, одређено буде, да грци сва добра шврде землѣ, или прочи ошрова у свое руке приме, и да се за добра ша шурци по вредносши изплаше.

3. Све ше уредбе по єдинце, као и границе будуће греческе државе, да се у особишим условіяма ушврде.

4. Союзници се обвезую полезно дѣло примиренія, по гласу вишеречени основа, без икаквог одложенія у дѣйствіе привесши.

5. Союзници виши ће, при уредбама овим, увеличаніе држава свои, ни введеніе изключишелног впеченія од спране свое, ниши пак и кое друго первенство шрговине, за свое подайнике искаши, но само оно шшо и друге націе имаши смеле буду.

6. За опредѣленія мира и помиренья, коя баш управ међу рашуюћим паршайма извершена биши мораю, нека оне подписане силе добре сшою, кое би за добро нашле, да є шо и могуће и полезно, у шаково обвезанѣ спупиши.

7. Ово условіе да буде у два месеца дана, ил ако є могуће и пре одобрено, и у међуусобной промени разаслао.

У пошайно додапом аршикулу єдном условія овог, било є іошш и ово успановлѣно:

„Ако опшоманска порша, за єдан месец дана, предложено посредство неби примила, за шай случай онда союзници између себе, слѣдуюћу уредбу шворе: 1) Союзници ће без одложенія способа узети, да се грцима приближе. Приближеніе ово сосшояће се у успановленію шрговачки обсшояшелсшва с' Грцима, у одсланію елчія к' њима, и пріяшню шакови од сшране греческе, донде, докле год они међу собом способни управишеля имали буду, коиће шакова обсшояшелсшва храниши моћи. 2) Услучаю акоби Порша за єдан месец дана предложено примиреніе не примила, или пак Грци од сшране свое, шаково одрекли, шоће онда союзници явиши, да ће у намѣренію своем, сва средсшва коя би іим се у прилики овой за найболя показала, упошребити, за моћи с' њима непосредсшвено примиреніе улучиши, а међу шим ће ду колико іим могуће буде, свако нападеніе међу рашуюћим паршайма предохраняваши, не узи-
маюћи

маюћи припом учасція на неспріятельству и кое рашуюће паршае. Союзници ће дакле шаки како се у овом пошайно додашом аршикулу подпишу, Адмиралма своим шпо по Леваншиском мору командирую, сверх овог иншпрукціе послаши. 3) Ако наипосле и све уредбе ове не би довольне биле, да опоманску поршу на предложенія союзничка наклопе, или ако би с' друге спране грци, ушврћене у овом условію за нѣи хасновише начине, одбацили, шоће союзници напредоваши, и свое дѣло мироспроенія, по основи између себе учинѣни извершиваши, шога ради даю репрезентаншима своим у Лондону пуну власш, далше способе, кои би у случаю нуждни биши могли, да извиде и опредѣле.

Условіе ово развіе између грка и пріяшеля нѣини, многогуби брига и надежда. Много коешша неопредѣлено лежа у нѣму, и различше се препоне у извршенію предвиђаше. Колико се видиши могаше, све е од охоше оне зависило с' коіом ће условіе изпунѣно биши. Изкусшво нас е од оног времена научило, да е исполненіе шо, бодрой мишици повѣрено, и да е намѣреніе союзника іошш извѣстніе неголи речи нѣине било.

Около испог времена спупи сва шурска сила, коя е и морем и сувом прошив греціе одређена била, под неограничену власш Ибраим Паше, досшойног сина Мехмеш Али Паше вице краля Египетског. Овай, кои е у очима имао освобожденіе шрговине свое, и раззоре

зореніе греческе власни на мору, коя му є яко
сореєновала била, давао є Порпи већ од шри
године дана, ужасне помоћи у бою прошиву
Греціе. Траюћу шом времену, послао є он
мало по мало на 40,000 Арава, кои су по єв-
ропейской мушпри обучени, и од прибѣгли
официра Хриспіянски предвођени били. Пре-
ко 200,000 здрави и радињи мишица, извуко
є он све шиляюћи войску изиђгове и шако
слобонаселѣне землѣ и скоро све драгоцѣности,
кое є из косшію државе свое исписао, биле су
шом єдном усиловенію жершвоване.

Ибраим Паша водіо є у Мореи раш баш
по души налога вѣликог Господара свог Сулша-
на. Не да свое буншовне подайнике покори,
но да и сасвим унищожи, шо є намѣреніе нѣ-
гово било. Пашпріярх и Владика свешог Сино-
да Цариградског рано на Воскресеніе, у одеж-
дама своим на враши свешіе цркви, обешени,
и после мршва шѣлеса њина од Юда по улич-
ном блашу пресполног града разпрзана; хи-
ляду шрупуна по восворском шаласу плове-
ћи, кое лађарма пуша запремаше; онай іошш
неушаложеніи јук на ошрову Скію и Ипсари,
изубіјани жена и деце, све су шо грозни знаци пре-
дузешог унищоженія. Оне по Мореи блуде-
ће чеше Арависке, никад се седишшу Ибра-
имовом не повраћаше, без пуног шовара гра-
бежа, и без многочислени робова, као шшо су
шо пріятельи шурака по свешу разшрубили
били. Обаче ко су били рабови ши? и учему
се сасшоя грабеж њіов? у немоћним женама,

де-

деци, и спарцима, и у оно мало јошн худом
иманю; а насиліе, безчесніе и робство ша є
судба све очекивала.

Преко свега шог обаче греція јошн ніе
била освоена. Ибраим біяше исном у равной
земљи Господар. Мач є гречески Араве нѣго-
ве разкрчіо, а оскудоси и болѣзани јошн ви-
ше; и без и паки послане яке какове помо-
ћи, неби он могао свршешак године 1827 у
Греції дочекаши.

Ал у приспаницу Александриском опрз-
вля Вице Краль флоту єдну, спрашнію од
свію прощавши, и у Цариграду, Алжиру и Ту-
нису и Триполису, чиняху се шакођер по-
следня усиловенія.

Међу шим союжени Монарси рашифицираю
6. Юлія условіе и 16. Авг. предложе шо ел-
чіе двора Русиског Енглеског, и Француског,
Порши, заєдно са примѣчањима, у којима,
због насшоеђег опшесшвія египетске флоте,
принуђени буду шермина за 14 дана опредѣ-
лиши, а у шим да порша обзнани, дали ће о-
на у условію налазећа се предложенія прими-
ши, ил одбациши. Райс Ефрендія обаче или
Минисшер споляши догађая, нишша више на
шо не одговори, но шо да се поршана онај ма-
нифесш свой позива, кои є под 9. Юніом из-
дала, и у ком она свако смешеніе ішуђе вла-
спи с' нѣом и буншовном раіом нѣном, висо-
ким гласом одбія. Ешо шако су погодбе у
Цариграду чак до последњи догађая, о кои-
ма ће мо овде говориши, шшо се грчки по-
слова

слова пише све по обичном турском начину продужене биле.

Обаче Християнске власни биле су већ свое одређене уредбе започеле, и већ су Адмиралима своим, кои ће войску у средиземном мору командирати, налоге послали били, да силе свое у греческом поморју сакупе.

Енглески и Француски Агенши пренесу Египетском паши уговоре 6. Јулія, заједно са закшеванјем држава свои, сирѣч да он од сваког будућег учасћа у рату прошиву грка одуспане и да не предае целу флоту своју боином случају, кои ако се испинише роди, пому се заиспа извѣсно окончање иѣгово знаши може. Мехмед Али Паша обаче, у дивіој спраси, за намером својом лешећи, и по свој прилики у мисли шой, да су уговори реченог шракшаша Лондонског, јдне прешіѣ само, кое се никад у дѣло привесши нећеду, мислио је даће на сваки начин брзим поступком, за-ключенія она предупредиши, и даће хиѣрим насиліем освоєне и покорєне Греѣје окончаши моћи, прс него би се Християнске власни о дѣйспвишелном поступку споразумеле биле.

Иѣгова дакле Флота описне се 31. Јулія из Александріе у Греѣју. Спаніѣ иѣно било је слѣдуюће: Прва Дивизія. Команданш Капудана Бег. Управ под иѣговой заповесши бише 2 Линейне лађе са 84 топа и 5 Фрегаши све из Цариграда. Под заповесши Ріјала Бега биле су 3 Фрегаши из Туниса, 9 корвєши из Цариграда, и 1 Бриг из Туниса. — Друга Дивизія. Е-

египетске европским начином организиране лађе. Командант, Гувернер Александриски Мохарем Бай. Под иђговой заповести спојаше 4 Фрегаше са 64 шопа; 11 Корвеша; 3 Брига; 1 Голеша; 1 Бриг; 5 Голеша и Шонера; 6 Брандера. — Дивизија транспортални лађа: 10 оружани египетски које су заједно као ескорте служиле; 1 оружан египетски Шакхур; 25 обични турски транспортални Лађа; 5 европски трговачки. У свему лађа бијаше 16 турски, 31 египетска, 4 шунеске; и 41 транспортални лађа, међу којима и 5 европски бијаше. Сва дакле сила експедиције имала је 92 лађе. Алжирске лађе (1. фрегаша од 64 и 1 корвеша од 44 шопа) остале су биле у Александрији. Солдаши који су се с' лађама навезли било је 5000 пешака и 500 коњаника. Међу пешацима находила се десета региментна египетске Инфантерије од 3700 људи, које је Ахмед Бай водио. Осим изобиља Заире, и Муниције, било је 1 милион шпански шалира понешено. Француз Лешелџ, и други Француски Официри находили су се такођер на лађама тим, мањроза било је на Египетским лађама 3000 све обучени Арава.

Док се год нису саспали са Ибраим пашом војначалником на суву и на води, држао је оберкоманду Капудана Бег и Мохарем Бай заједно. Експедиција ова буде изперва на обрeжју Караманском проливним вешром задржана, а пошом уплови 8 Августа у приспаниште Наваринско, гди шаки суву шрупу изшоваривати спашу,

Такођер и греческом владѣнію у Наполи да Романія буде у среди месеца Септембра, од вице Адмирала Кодрингтона управитеља великобританске ешкаде, од Конспр Адмирала де Риньи, и од избраног комисера Елчје русиског при Порши, Господна Тимони официалним пушем, заключеніе шрію власни обзнанѣно. Владѣніе понагли шаки пуномоћницима посредствени сила, у Ноћи едной показати, да оно, с' благодареніем благонаклонне мисли шрію сила препознає, и предложено примиреніе прима. Ово разрѣшеніе яви Владѣніе у прокламаціи едной, свима грцима, и опомене їи да се шо ни едан не усуди порушити. Кад се овај налог сврши, онда понагле Адмирала кодрингтон и Риньи примиреніе шо далѣ у дѣйсвіе привесити, Египетску експедицію од сваке операціе прошиву грка зауставити.

Около 18 Септембра сакупи енглески Адмирал скоро све у нѣговой заповесити споеће силе воене близу код Иаварина, сирѣч линиине лађе Асію, Албіона, и Генуу, Фрегате Канбрија, Наяду, Гласгова и Талбоша. Сваки час очекива он јошн неколико енглески лађа, и Француску ешкадру под Раньом. У Наваринском приспанищу, лежа сва сојужена шурско египетска флоша. Ноћу 18 на 19 Септембра опазе шри воена брига енглеска, кои су на ушћу приспаништа спояли, гди се неко велико движеніе у приспаништу чини, и заклуче од шуд, да се шурци на-

мо

мо намешпаю, да наклонѣни вешар онай, кои
 є баш онда юговоспочан біо, упошребє, и
 да се у море извезу. Кад Адмирал Кодри-
 нашон о намѣренію шом чує, а он се опреми
 шаки, с' єдним бригом да сам себе о испини
 ной увѣри. Дойсша он и опази, како се шру-
 пе у движеніє посшавляю, и како се од силне
 оне спражарске вапре по обрежю предсказаши
 могашє, да є веѣ сва египешска сува сила на
 близу. Адмирал Кодрингшон изда шаки нужд-
 не заповесши ешкадри своіой, и будући да
 се напред видити могло, даѣе они прву пробу,
 да ис приспанишца изиђу, на югу учиниши,
 за моћи после пуш на Хидру узєши, кое є као
 први нишан нападенія шурског біо, зашо се
 лево крило енглеске линіє ушврди. Дана 19.
 у юпру у 6 саши укажу на 6 велики воєни ла-
 ѣа, од кои на єдној опазє гди се баряк Ка-
 пудана Бега віє, кои из прва к' сѣвсру плови-
 ше, но после се при ушѣу приспанишца к'
 юговоспоку обрну. Ове лаѣє, кое као што
 се видити могло вр' од веѣг одѣленія Фло-
 те чинише, зашегну приобрѣнаю оном сва плаш-
 на, и покшєду по пуном вешру енглеску Ли-
 нію пресеѣи. Како Адмирал Кодрингшон шо
 опази, а он пошлѣ єдну фрегатшу ко Капу-
 даву Бегу, и яви му, да се у Наварин враши,
 иначе ѣе га силом на шо наперати, коєм упу-
 шію повинує се капудан Бег видеѣи енглез-
 зе на бой гошове, а имаюћи и од военачални-
 ка Ибраим пашє у шом одобрєнія. Сир ко-
 дрингшон пошлѣ шаки єдног од офицера свои

с' писмом на Ибраима, у kojem му примлѣно упушће владѣнія свог по условію Лондонском од 6 Юлія обзнани. Испог вечера пошлѣ шурски воевода енглеском адмиралу єдног гласоношу, с' одговором, да он без опредѣлене заповеспи Господина свог, никаквог явног раша почеши неће, даће он шо обаче без сваког призренія чиниши, ако му по разрѣшенію союжени дворова, кое се нѣму из ненада биши види, іошп еданпуш наложено буде. Дана 21-ог саспаше се пред Наварином Француска ешкадра под Риньіом са ешкадром енглеском, и у 12 сашп пуспе оба адмирала у ведром мору ленгере. Дана 22 пошлѣ Риньи по ешпашеши корвешп ісшо онако писмо Ибраим пашп, као шшо є и енглески Адмирал послао біо, кое є овако гласило:

При обрежу Наваринском 22. Септ. 1827. Будући да є Ваше Височество као шшо се види, неку сумню добило, о нашем почном соразумѣнію, кое међу шрима союзним силама царшвує, шо я вами морам изясниши, да смо ми, после кад ми є Адмирал Кодрингтон писмо оно сообщію, кое є он вашем Височеству послаши честп імао, док сам я у шпшини вешра, неколико миля задржаши се морао, да смо ми велим за полезно промощрили, други едан препис од шога на французском єзику од нас обоице подписан, послаши. Ми імамо честп Вашем Височеству вѣдомо учиниши, да су союжене силе, слѣдшвієм єднов међу Енглеском Француском и Русіом заклю-

ченог

ченог шракшапа, између себе тако савршило да свое воене силе у шом намѣренію союзе, да свако преношеніе оружја, воиске и воене муниције, било у оспров кои, било на коему драго мѣсто шврде землѣ греческе, забране. Ово є посшупанѣ предузето ишо тако на Иншперес великог Господара, како и на корисш они нація кое по Архипелагу шргую, и союжене власши, узавши человѣческо предохраненіе, шилу знаменишу силу, да бы с' нѣом сваку могућу прошивносш опшомански воевода предупредиши могли, кои ако се прошив шог иѣи усиле, онда не само шшоће разореніе свое за собом повуѣи, но оће и иншпересу самог великог Господара врло на шшеши биши. Нама би ишо тако жао било, као и нашим чѣспишим Монарсима, у којима є велико оно намѣреніе, крви човечіе непроливаши, ако би у овой прилики принуђени биши, силе упошребиши. Ми вас новалице молимо, да се заключенію оном непрошивише, кое га дѣйшвию прошивушши вама ће не возможно биши; єрбо є дужносш наша, вас пришом у сумнѣи неосшавиши, да ми, хошя да є желя наша, свирѣпом рашу овом с' наговором конац учиниши, нишша манѣ тако одважне заповѣсиш имамо, даће мо ми пре и послѣдня покушши, [нежели да намеру, у којой су се наши Монарси союзили, из очію изгубимо. Ако бы дакле шим наводом єдан єдиши шоп на нашу Флошу пуко, шо ће он опшоманской Флоши на пагубу служиши. До-
лу-

луподписани имаю чест и ш. д. Е. Кодрингтон, Вице Адмирал управитель Великобританске силе морске у средиземном мору. Н. де Риньи, конспр Адмирал Великоуправитель Ескадре Ньиног Християског Величества.

Почем оба Адмирала намѣренію свом сходно, међу усобно уреде, да јошш и успмено спріобценіе с Ибраим Пашом учине, оде конспрадмирал Риньи јошш 23 с' Фрегатом Сиреном и корветом Еспафешом у приспанище Наваринско, и шу ленгере баци; 24 у јупру уплови Вице Адмирал енглески са Линејном Лађом Асіом и са своим кушером у приспанище. Дана 25 у 10 сапи у јупру, оду Адмирала у Ибраимов шашор, и обзнане му, ово у енглеском ово у Француском єзыку, да су они, будући да порша неће посредсво да прими, заповесши добили, да єдно дѣйсвишело примиреніе заведу, и оне воене силе, коеби [се шому прошивиле, разоре. Грци су се зеклученію шом већ покорили, и ако (Ибраим паша) сам непріяшельсво продужи жели, то ће он Флошу свою у опасосп а главне инпересе Монарха свог на коцку метуши. Ладно, обачевнимашело саслуша іп паша и одговори ім: да є он слуга Порше, и да заповесши има раш у Морей живо насшавиши, и испи раш с єдним одважним нападеніем на Хидру окончаши; да он никоим начином пуша нема, она нѣму учинѣна спріобценія саслушаши, или по својой власпи разрѣшеніе свержнога учиниши; међу тим. будући

ћи да Порша овај особини догађај који е сад насупио, нје предвидиши могла, обећа он курире, у Цариград и Египет послаши, и даде своју реч, да док се год они не враше, нѣгова Флопа из Наварина изићи неће, додавајући даму е хошя шешко, у овом магновенію, у kojem би све свршено било, зауспављу биши, будући да му е нѣгова Експедиція, као што овде лежи, шако яка, даму грци доиспа прошивуспати неби могли.

Време за коеће с' Ибраим Пашом обећано примиреніе шраяши, одреде на 20 дана.

Јошш оног испог вечера у kojem е условіе ово ушврђено било, изићу Адмирали Христиански изприспанишпа Наваринског. Уздајући се на честі свеші речи они шурског военачалника, хошели су они време оно примиренія упошребиши, ради прибавленія Фришке ране и ужишка; енглеска ескадра у Занши а Францувка у Милосу.

При овом могоше све колико движеніе шурске Флопе у оку имаши, пошли они на Пашрас, да у леваншиско море уплове, ил' учинили пробу на Хидру да се тамо на суво извезу. Шшоби на шакова движенія пазили, оспану код Наварина фрегане Даршмуш и Армида. Врло наскоро покажесе, да е опреза ова сасма нужна била, и колико шурска честі и реч значиши може. Одсуспвіе француски и енглески сила, било е Генералисиму Ибраиму врло намамна прилика, за издаю. У ноћи између 2 и 3 Окш. пошлѣ он едну часті свои шур-

шурски воени лађа 7 Фрегата, 9 корвеша, 2 Брига, 19 транспортални лађа, из приспанища, с налогом да Папрас и Мисолунгу укрпе, будући да су градови ови од грка јако ускучени и у опасности били. Тек што је Адмирал енглески код Занше ленгер баціо, алга знаменѣ едно с' Фрегатне Даршмуша о порушенію примиренія извѣспна учини. Кодрингшон се шаки напруг у море пусши, са едном Линејном лађом, едном фрегатом и с' два брига, шо му је сва његова сила била, с којом ѿ у онај пар владаши могао. Око 10 сати у юпру удари кодрингшон на шурску флоту, која је покрај Морее тамо пушем к' Папрасу пловала. Адмирал Кодрингшон пошлѣ шаки фрегату Даршмуша, да шурском повелишелю јави, да је њему вѣроломіе шо врло дивно, да је он обаче гошов, далшем пушешесвию Опшоманске ешкаде силом прошивушаши. Одважна беседа ова, нагони одѣленіе шо шурске Флоте напруг каналу међу Заншом и Мореем, пловиши.

Дана 4 у Юпру угледа се и друго одѣленіе опшоманске Флоте, соспоеће се из при линејне лађе 7 велики Фрегата и више корвеша и Бриганшина, гди Каналомъ између Занше и кефалоніе плове. У шой ешкдри біяше и шурска Адмирална лађа, на којой се Ибраим паша сам навезо біо: после кад флота ова и друге лађе кое су код Кашакола лежале, гди је и великобришански Адмирал біо, к' себи прибере, а она се учини као даће јужни пуш

узеши, после обаче опеш промене пловинву, и упуши се на залив Пашраски; но неможе од прошивног вешра у нѣга допловиши. Испол заливу шом около капа папаса упуши се и Адмирал енглески. Преко свію Забрана и свію предложенія хошела є шурска флоша у Залив ушрчаши, єр іой лађе свакояким намешпанѣм амо шамо вараше само да на пред изиђу. Сад опали великобришански Адмирал неколико попова на оне лађе шмо найближе спояше, и кое се найвеѣма у Залив пропираше. Посшупак овай доведе Ибраима на друге мисли; он се одвуче са 57 лађа понайвише воени к' приспанишшу Наваринском наптраг.

Едној од египетски транспоршални Лађа некако сређа донесе ше при Мисолунгу Ленгер удари. Адмирал Кодрингтон обаче, пошлѣ шаки оружану ораницу єдну, и наго ни є, да єе опеш у широко море навезе.

Тако се враши ова горда шурска воєна Флоша, наптраг у приспанище, кое є мѣсно промислом Божіим за ради пропасши нѣне одређено било.

Ибраим Паша огорчен на силу Християнску, коіой он обаче, без заповесши из Цариграда прошивиши се не смеде, заклучи, шамо гди му іошш руке невезане бяху свою силу показати, и дѣло унищоженія у Греції уколикому могуће буде, у окончаніє привєсши. Нѣгове шако речене регуларне шрупе вукоше се у несрећной Морєи по свим спрамама, и пушови нѣни бяху подобни пушу

изливане шумске рѣке, свуда са грозом и опустошеніем означени. Што би грка, у руке њине пало, то біяше добити ужасне смрти, саме немоћне и глађу полумршве жене и деца не имадоше помилованія. На свако јошнѣ непоручено обилазице біяше огань набачен, и за докучиши последню награду опустошенія мораде и билѣ и плодоносно воће разорено биши. На мѣсто цвѣтајући обилазища човѣчески, осіява божіе сунце, саме громаде пушећи се развалина, и одрублѣне шрупине човечіе, или на коцу набіене, или у барама разливане крви лежеће, на мѣсто умиљашо зелени маслини шума, и виногради, осіява оно испом порезана и оборена сшабла и жилице, у дивіи чбунови єдно на друго побацане. Цела земля била є више мушежном мѣсту низвргнуши Анђела подобна, нежел обилазанію Богу подобни люди. Обаче мѣрило порока испунѣно, и час освѣте приспѣло біяше.

Таки после догађая они у 4 Окш. скупи се енглеска и Француска ешкадра под Наварином, која се сад соспојала из Линејни-Лађа Сципіона, Бреславе, Триденша, из фрегате Сирене и Армиде, после из две корвете и више оманьи Лађа. До 13-ог дошло є к њима било, и оно одавна очекивано русиско одѣленіе под командом Графа Хайдна; ова є имала линејне лађе С. Андрея, Азова, Езехіла и Александра Невског свака са 700 люди; шакођер и Фрегате Елену, Преводной, Круйцера,

цера, и Константина, од кои оне велике с' 500. а оне мале са 400 люди укреплѣне бише.

Октобра 18 учине Адмиралы ове при силе, конференцію єдну код Занше, гди се оредспвама посовѣшую, како би се поспићи могло оно у Лондонском договору изречено намѣреніе, дѣйсвишелног примиренія између Турака и Грка.

Будући да є Ибраим паша, оно пређашнѣ 25-ог Септембра заключено за 20 дана примиреніе, прошиву сваке вѣре и вѣрносци погазіо; будући да є после повшоршелног ухода шурске флоте у Наварин, баш и преко другог оног позиваня, кое є Адмирал Кордингтон на нѣга упуштіо, да є велим разоршелну войну прошиву Грка, жеспочіе негол игда продужио, и будући да су све оне совѣше, и примиренія редспва, шурци и нѣни военачалници, посшупком своим као неку неопредѣлену игру смапнали, шога ради военачалницима союжене ешкадре, за моћи свое опредѣлено намѣреніе испуниши, избор између при редспва ова заоспане.

1. Морали би они преко целе зиме блокаду свою продужиши, а ово би за нѣи врло пешко, скупо, и без сваке ползе било, будући да би свака бура ешкадре разонодиши, и со шим Ибраиму лако учиниши могла, да свою опусшосишелну войску у различниа места Морее и у оспрове премесши; или

2. Морале би се союжене ешкадре баш у Наварину скупиши, и шако себе, са безпре-
сша-

спаним своим присуспвіем о бездѣйствію оптоманске флоше увѣриши. Обаче ово само средство неби ко намѣренію довесши могло, будући да Порша промену поступака свои нимало не прима.

3. Наипосле могоше Адмиралаи ешкадре свое у пристанищу Наваринском намеспиши и шако Ибраиму предложенія обновиши, коя у смислу условія лежаще, и коя очевидно и самим Турцима на добро идоше.

Смесша опазе Адмиралаи єднодушно, да само ово шреће средство дѣйствія имаши може, и да ће шо без кровопролипія и неприятельства, само спраом и чесѣу од присуспвія ешкадра нѣини, учиниши се моћи. Они дакле између себе заклуче, да ово шреће средство изврше, чему се Француски и Русиски Адмирал под Оберкоманду Кодрингтона, као наиспаріег у служби, посшаве. Наваринска варош (у сшарой Испоріи под именом Пилоса познаша) лежи на югозападном обрежу полуострова Морее, сшарог Пелопонеза. Ограђена є бедеми и кулама, и ограду ову ушврђава єдна на високой спени назидана крепост. Приспанище Наваринско кое є од овог доба шако славно посшало, шолико є просшрано да у нѣму по 1000 лађа спашаи може. *) Ушће нѣ-

ГОВО

*) Вода у пристанищу Наваринском доспає дубока за найвеће воене Лађе, и темель за Ленгере тако є сигуран, да и сама пристанища Плимуншко, кадиско, Сиракусско, и Бреспско, нип дублю воду, нип боля темеля за ленгер имаю.

гово спои међу крайни вр'ови оспрова Сфагіе и Сфагпсріе спеновишим громађем окружене и осим шог іошпш ушврђене, и међу крайном окуком шврде землђ, која се из єдне грдне укреплђне спене соспой, и која є сп'аро оно име Пилос задржала. Удесан, обаче шако узан улазак приспанища да само две лађе у єданпуш упловиши могу, може се врло лако од нападенія лађене силе кое браниши.

Турска се флоша у Приспанищу Нава-ранском у бойни поредак намеспи, све лађа за лађом чак до Мохарем Бая, кои са своіомъ фрегашом на в'ру споя, шако се они у при линіе понамешшаю и лангере поспушшаю. Главна сила спояла є десно од улазка, сирђч, две линейне лађе, єдна велика фрегаша єдна окрзана линейна лађа, после шог фрегаше свакояке величине чак до свршешка полукружія. Овай предњи ред Лађа укреплявале су корвеше и Бригови што су у другой и шређой линіи спояли. Шест брандера спояло є накраю подкововидне Линее, да би се од овуд, ако би до боя дошло, на союжене ешкадре бациши могли, спрођу коиће обаче 20 Окш. (дана сраженія) сасвим у прошивном вепру спояши. Положеніе ово кое никоим начином мирног намђренія непоказыва, учиніо є Ибраим по иншпрукціјама оним, кое є међу шим временом из Цариграда добио; он сошим јавно показива, да є у надежди, ако се до неприятельског ударенія дође, союжене ешкадре помођу свои брандера разориши.

Іошш 18 Окш. буде на енглеской фрегаши
 Даршмушу капешану Феловесу наложено, да
 писмо едно шрима Адмиралама подписано, И-
 браиму однесе. Ибраимов толмач пошлѣ писмо,
 неодпечаѣено на шраг, с' изговором да му Господа-
 ра код куѣ нема. Тога ради заключе Адмирали
 предузешо намѣреніе свое бездужег прошезання у
 дѣло привесши. Адмирал Кодрингшон сваком
 окончанію преправан, даде Французском и Ру-
 сиском Адмиралу слѣдуюѣе иншпрукціе: „Чи-
 „ними се да египетске Лаѣ на коима ѣе Фран-
 „цуски Официри биши, на юговоспочной спра-
 „ни пресшанища сшою. Іа желим да Н. Ексе-
 „ленція коншр Адмирал де Риньи са своіом
 „ешкадром спраме ньи спане. Она Лаѣа шшо
 „за нѣима слѣдуе, чини ми се да е Линейна
 „Лаѣа шшо Адмирални баряк на великой Ка-
 „парки носи; яѣу гледати с' линеиним Ла-
 „ѣом Асіом да покрай нѣ спанем, и да Ли-
 „нейне лаѣе Албіона и Генуу, єдну за Асіом а
 „другу покрай Асіе намесшим. Іа желим да
 „Н. Екселенція коншр Адмирал Граф Хайди
 „доброшу има, ешкадру свою за енглеским
 „Лаѣама намесшиши. Русиске ѣе Фрегаше по-
 „шом оне лаѣе шурске забалаша, кое се по-
 „край русиски Линеини Лаѣа, и за нѣима на-
 „ходилие буду. Енглеске фрегаше начиниѣе єд-
 „ну линію пред оним на западной спраии при-
 „спанища находѣшим се и спрама енглески
 „линейни Лаѣа, споешим шурским Лаѣама,
 „и Француске ѣе се фрегаше ишо шако фор-
 „мираши, да би шурске фрегаше кое спрама
 „Фран-

„Француски Линеини лађа узспою, забалаши
 „могле. Ако доспа времена буде, пре него
 „што се од спреане шурске непріяшельства
 „започну шо валя све лађе с' гужвом на Лен-
 „геру едечиши. Ни єдног шопа од союжене
 „Флоше не валя опальваши, док год се ко
 „шому знака не даде, ако би обаче с' шурске
 „лађе кои шоп пуко, шо онда на шакову
 „пуцаши валя, да би смеспа уничпожена би-
 „ла. Корвете и Бригови сное под заповеспи
 „капешана Даршмуша, да брандере уздржаваю
 „да не би од ньи союжена сила никоим начи-
 „ном узнемирена била. У случаю акоби се
 „обшпи бой одашкао, као што се у шако-
 „вой прилики наравно догодиши мора, шо се
 „онда валя шек они Нелзонови речи опомену-
 „ши, да ни єдан капешан на овом меспу
 „болѣ биши неможе, него кад му се лађа
 „спрама непріяшельове намеспи.“

Иншпрукція ова буде с' радошћу прим-
 лѣна, и сваки се погорди на свое опредѣле-
 но учасшіе. Међу шим біяше вешар сасвим
 непогодан. Истом око подне промене се
 вешар, и шаки се знаци приугопосленія изда-
 ду. Енглеска Адмирална лађа Асія споя на
 вр'у, за њом біяше Албіон и Генуа, после
 ньи, фрегаша Сирена, на којой є Адмирал
 Риньи баряк свои развіо біо, за шим Сципіо,
 Триденш и Бреслав; после шог русиски Адми-
 рал Граф Хайдн за коим іошш 3 линеини ла-
 ѣ и 4 Фрегаше идоше; и шако после сва дру-
 га част Флоше. Тако се два бурца облака
 єдан

єдан другоме привлаче, и кад се саспану, а
 оно се хала севаюћи и пуцаюћи из крила нью-
 ва проліе. У два сапа после подне, уђе Ли-
 нейна лађа Асіа на којој є енглески Ад-
 мирал біо, у приспанище и прође покрай ба-
 шерія, и у при намесшисе на спрани спрама
 шурске Адмиралне Лађе и баци ленгер, укоб
 за нѣом ишао є Албіон и Генуа. Сирена ка-
 пешана Роберта намесши се у 2 сапа и 25
 минуша на мали пушкومت покрай 4 египеш-
 ске фрегаше. Француска фрегаша Армида
 оспане на краю Линіе, лево од ушћа у приспа-
 нищу. Енглеске Лађе Камбријан, Гласгов и
 Талботт посшаве се у Линію покрай Асіе Ге-
 нуе и Албіона. Фрегаша Даршмуш са при Бри-
 га спану шакођер наспраг позора ради на шур-
 ске Брандере. Оне при прве енглеске лађе,
 уђу без сваког препяшспвія и без и каквог
 неприяшельског вида, и баце ленгер. Обаче
 сад се неке опасне уредбе на шурской спра-
 ни опазе, особито у намешшаню єдног бран-
 дера. Фрегаша Даршмуш пошалѣ ко брандеру
 шом парламентарни Чамац и на нѣму Лайп-
 нанша Фицроя. Док овај Официр разпиши-
 ва, ударе из ненада са брандера пушке, ше
 и парламентарна и више люди убію. Сирена є у
 овом магновенію шако близу брандера била,
 да га є могла до дна пролупати, само да
 ніе шо за енглески чамац опасно било. Дарш-
 муш за шим да би момцима у Чамцу помо-
 го, пусши вапру из пушака. У испом ми-
 нушу біаше Сирена сасвим близу код єдне еги-
 пешске

пешке фрегате од два покрива. Француски Адмирал викне јој кроз говорну шрубу, да, ако она пуцаши неће и он неће, у испом магновенију обаче падну два шанеша из шопа, с' лађе јдне, која је оспрагу спрема Сирене спояла, од који јдно на Сирени човека јдног убије, а оно друго бијаше канда на Даршмуша управљено. Ово је било знаменје пуцања, кое се и шаки са своју Лађа и своју баперіа започне.

У испом доба док се ово приулазку приспаница догађа, имала је Асіја на јдној спрани линейну Лађу Капудана Бега, а на другој Мохарем Бая управитеља египетске флоте. Ова последња лађа не пуцала, хошја да је формални бой зачешбио, шога ради ни Асіја неке на њу пуцаши. Мохарем Бай даде Адмиралу Кордингшону на знање, да он у боју шом учасшја никаквог узети неће. Међу шим с' друге спране, шуче се енглески Адмирал с' Капудана Бегом. Корманош од Асіје одек' Мохарем Баю да искуси и да извѣсшја добје, дали би могуће било крвопролишје прекинуши, но како се шамо, приближи а он буде од момака са египетске лађе убиен. Сади ова лађа спане на Асіју пуцаши. Овака спрука невѣрносши люшо управитеља енглеског огорчи, и после неколико магновенија, за сва колика многокрашна уврежденија учинио је он славну освешу. Асіја је у јдно доба на оба непријателска адмирала грмила, кое је покрај себе имала, и у крашком времену

ну обе найвеће лађе опоманске буду єдне и-
сшом гомиле од осшанака кои по шаласима
пловише. Тако се разапне бишка док цигло
неколико шек Хриспiянски Лађа у присшани-
щицу на ленгеру спояше; суве башеріе почну
пуцаши кад пеша Лађа, Француски Линейни
Триденш ушрчи. Тако су морале Русиске Ла-
ђе вапру свию укрєплєнія издржаши, док су
се у Линію спавиши и учаспiя у бою узєши мо-
гле.

Наскоро сад ужасно посшанє сраженіє: на
уском просшору Присшанища околo 150 лађа
свакояке величине, оружани са близю 4000,
од часши найвећи шопова, єдно надруго пу-
цаюћи, запалѣни брандери, кои на скоро сво-
им собсшвеним шилляоцима на пагубу бише,
шущнявина у вис одлєшаюћи лађа, Ларму ко-
манде и Манєврираня — да и найживлѣ вообра-
женіє, нiє кадро себи паклено подобіє позорiя
овог предсшавиши. Чєшир саша шраяла є кр-
вава непогода ова, и оконча се у свеколиком
уничшожєнію шурске армаде. Безпримєра би-
ло є по ушшшєнію вапре указиваюће се смо-
шреніє разорєнія. Скоро све лађе шурске од
првє линіє билє су до дна пролупанє, или ог-
нѣм саюжєника у пламен бачєнє, и од часши
са цєлим людсшвом своим удавлѣнє. По
разорєнію првє Линіє, билє су Хриспiянскє Ла-
ђе, вапри, оманѣ лађа другє и шрєћє линіє
шур-

шурске яко исположене, коя їм є са своим ниским управленїем знаменипо шкодила. Обаче у мало магновенїя биле су и ове лађе над- владане и разорене. Многи од людспва нїиног спраом поражени, и никаквог спасенїя већ не видећи, подпальивали су сами себе и одлешали су с' угарицама у воздух. Оне шурске лађе кое у прећой линїи найближе при обрежю спо- яше, биле су од сами свои люди, кои су най- пре на брег избећи могли запальване. Тако се їошп два дана после бишке горећи и у воз- дух лешећи лађа видиши могаше. Обаче їошп и у пропасши своїой калили су варвари яросп нїину, на оним несрећним грцима, кои се у власши нїиной находише. На флоши нїиной морадоше їошп многи грци силом служиши, они су їм єдни їошп найвешпїи люди на мо- ру били. Пре него шпо свое собспвене лађе шурци запальваше, привезиваше нелюди ови греческе машпрозе край шопова, и предаваше їи шако ващреной смерши. Многи од кукавни люди ови, морадоше по неколико дана смрш- на ужаса сносиши, пре него шпо до влажна гроба прућени біяху. Хриспїяни морадоше си- ромаке ове слушаши, како помоћи ради вичу, без да їм спасенїя учиниши могоше, боећи се да се лађа неразлеши. Шпа више, кажу да є Ибраим Папа нехощећи сам управляши, праю- ћей бишки на суву біо, кад му є пагубно о- кончанїе бишке до ушїю дошло, пак да є

све

све роблѣ кое є за пепнайшн Месеци под нѣгову власн пало, погубиши дао. *)

Турци су се шукли жеспоко и очаяшелно, хриспїяни одушевлено. Французи, Русси Енглези борише се у еднаком пожертвованію, и даваше међуусобно єдан другоме славе найдоспойниі услуга.

Едва се у Испоріи налази примѣра шако взаймно союженог дѣйсвія у ешкадрима разни нація; обаче испо се шако мало примѣра налази, да се више нація у шако благородном и сваке собспвене кориспи лишенем намѣренію союзише. Разумева се да су союзници у крвавом дану овом освеше, велике шпеше преприли, и да су при нечаяносши сраженія, єдне лађе више од други спрадале. Француска Фрегатта Сирена, била є на єданпуш с' пеп Турски Фрегатта обколѣна. Кад є од ови єдна запалѣна и у воздух одлешила била, спаяла

*) Привашно писмо єдно приноведа о догађаю неком, кои зар у официјалне вѣсти не долази. Зором у юспру после бойног дана, опазе морнари на малом оспрову Сфагїи омаиванѣ неко марама, и напоследак женска подобія познаду. Француски официр єдан скочи први у чамац а неколико машроза испо шо учине, и наскоро донесу 8 грчки девояка, кое су се ноћу од шурске силе на врло одрпаной ораници освободиле. Оне су биле из Занхїя, гди су їи увађене држали, побегле, и на оно место се извезле, с' коег їи сад ослободише. Шта се с' нїови рођащи догодило оне незнаду, и би ће по свои прилики у Француску послане, да тамо, у шоилой наклоносши Француза среће получе.

яла є Сирена тако близу фаре нѣне, да іой є є кашарка єдна од оне лађе уздуж по уршии пала, и тако се после учини ше велика Кашарка на Сирени падне. Доцнїе избави Сирену Капешан Феловес с' нѣговом маньом обаче бодром лађом Даршмушом, у оном магновенїю, кад є баш од єдног непрїятельског брандера Запалѣна биши хошела. Француска линейна лађа Сципио, у кое се боку горећи брандер укобо біо, гасила є чешир пуша вапру која се на ньой Запальивала била, и нимало се припом у бишки попушшала нїе; она є у єдно време на непрїятельске линейне лађе, и на укрєпленїя пуцала. Капешан Лабрешанѣ на линейной лађи Бреслави, шуко се найпре пловєћи, а после на лєнгєру, док нїе донде дошао гди є присусшїє нѣгово полезно биши могло; он є особито русиской линейной лађи Азову важне помоћи чинїо, у оном мачновенїю, кад є лађа ова, од суви башерїя уздуж опальивана, и люпо навлаисана била. Енглеска Адмирална лађа Асія, као шпо є већ и пре казано, морала є на єдної сїрани с' шурском а на другої с' єгипешском Адмиралном лађом шући се, а међу шим іой іошш єдна єгипешска Корвета под Фару подиђе, и шого ради яко се ошшєши. Ова є лађа била изпробушєна од шанєша, изгубила є єдну кашарку, и многе юнаке свое; управишель Морнара Капешан Белл погинуо є одма у почешку бишке. Многоважни лађар майспор Асіг Смиш буде убїєн, Адмирала Кадрингтона син Адюшанш ранѣн. Найвећ

већма оплакую енглези смрт, Капешана Баршула, храброг управишеля Генуе. Русиска Линейна Лађа имала є 24 мртви и 67 здраво ранѣни, међу овим последњим 6 официра. Лађа Св. Андрея имала є 8 јако ранѣни официра. Тим подобне шпеше прешрпиле су све союзничке лађе, обаче ни єдна єдиша нїе пропала. Енглеске лађе, Азія, Генуа, и Албіон шако су јако спрадале, да су се морале у енглеску рад оправа послаши; исто шако біо є и Француски Адмирал принуђен, линејну лађу Сципіона, и Фрегату Сирену наспраг у Тулон оправиши.

Разореніе шурско египетске флоше, највеће коју є од сполѣшїя средиземно море видило, било є пуномерно. Од шри линејне лађе нїне, међу којима єдна 84, єдна 76 а єдна 74, шопа, и свака по 850 люди имађаше, преспану оне две прве, јошш шрајућей бишки пуцаши, но ядра не покупе. Други дан разпну оне енглески баряк, и оранице Албіона узму їи у свое припяжаніе. На свакой било є по више спошина ранѣни, шога ради їи незапалише. Трећа се обрне краю и други дан спалѣна буде. Фрегата од две башеріе било є пеш са 64, 60 и 58 шопова; єдна од они први, на којой є египетски Адмирал біо, погубила є све кашарке свое; два дана после бишке, наседне; била є шрошна и попримала већ многу воду у себе. Друга Фрегата од 64 шопа, одлешила є шрајућей бишки покрай Асіе у воздух. Обе Фрегате од 64 шопа, скоче

у највећем жару бишке у воздух, баш кад су
 њи хошели нагнаши да на седну. Она од 48
 шопова ушонула е с' башом у воду, часп една
 фаре біаше іошп из воде промолѣна. Фрега-
 ша, с' єдном пуномерном башеріом од 48 до
 52 шопа и 400 люди, имали су шурци пеш-
 найсп. Єдна од њи одлешила е покрай Ал-
 біона, после кад е покошена, опеша, и на
 седиште нагнана била; чешир друге одлеши-
 ле су, шрајућей бишки и око окончанія нѣног,
 са целим своим людспвом у воздух; при са-
 свим шрошпе без икое кашарке и кламкаве
 наиђу на седиште; оспашак буде супра дан
 спалѣи и сасвим разорен. Од они 20 корвеша,
 од кои свака по 26 до 28 шопова и 200 люди
 имаѣаше, скочу 2 до 3 шрајућей бишки у воз-
 дух; на єдној біое баряк шунеског Адмирала;
 многе друге биле су супра дан спалѣне, а о-
 сам се на седиште нагоне. Веѣа е часп у во-
 ду ушонула шако, да се іошп испом гдикое
 кашарке из море промолѣне виѣаше. Од 12
 Бригова са 19 шопова и са 130 до 150 люди,
 била е веѣа часп шрајућей бишки и после нѣ
 разорена. Од они 6 брандера, загнјоріо е єд-
 ног, Бриг Филомела, пре нег шпо му доѣе
 време да се разпрска. Они су други баш по сред
 рапобораца у вис одлешили, али су шурской
 флопи веѣу шпену нанели. Чешир дана по-
 сле бишке, била е само єдна єдиша Фрегаша
 са пешнайсп корвеша и бригова са разапеша
 ядри пловна. По правди биле су ове лаѣе у
 власпи союзничкой, нишпа маѣ они њи вели-
 кодушпо пошпеде.

Пагуба Христіянна износила є на енглеской справи на 70 мршви и 180 ранѣни; код Француза 45 мршви и 140 ранѣни, од ови пада само на єдну Сирену 21 мршви и 42 ранѣни. Русиска ешкадра имала є 59 мршви и 139 ранѣни.

Побѣда ова код Наварина шако саяна и пуномерна, као ни єдна друга, са великим последком шпоће за собом повући, остаће вѣчишо спомена доспоина. Изненада као кашшига божія, пала є она на шурске главе. Испина, већ су били поносиши Турци у воображенію свом, Христіанску флошу, као грабеж брандера свои, а свою собспвену као непобѣдиму флошу смашрали. Но колико їм є крашак сан шай біо, шoliko да їм ужасніе будило нѣино буде.

Кад ми обаче величину жершва они, кое є побѣда ова кошповала, и сву ону за 6 година проливану крв посмошримо, шо нас сама мисао она узносиши мора, даће сошим крвопролишіе пресшати; даће опеш єдна од најлєпши земаля, земног круга нашег, у обишель уредбе, живосши, и среће, єдним словом у обишель Христіансшва преобрнута биши. Да ми праопце греческог народа овог, као праве ображашелѣ чєловѣчески художєшва и наука почишоваши мо-рамо, да су дѣла нѣина иизверженіе мрака и суєвѣрія предугошовлявала била, и даће она шамо іоши и у најпозднія сполѣшія ясно свѣш-лиши. Завидна дакле да нам судба погибли

юнака они буде, кои ма е суђено било, за благоспояніе попомспва умреши.

Неколико дана пре бишке, обзнани Адмирал Риньи Французима, кои су на Ибраимовой флоши намешпени били, да воени поступак онай, што су од пре Турци предузели, и порушеніе Ибраимом даног обешшанія, нѣму узрока дае, ше њи позива да службу нѣгову осшаве. Само едан од нѣи држао е да спанѣ спвари, нїе баш шако знаменишо, да би се позиваню шом покориши валяло. Јошш се незна дали е пришом он шврдо заоспао.

После кад се прва неминуема поправленія учине, осшаве союзници 25 Окшобра Приспанище Наваринско. Таки по окончаню сраженія, пошлю Ибраим паши слѣдуюће писмо.

„Будући да Чеше союзничке ни су биле непріяшельспва ради у приспанище Наваринско ушле, но само да военачалницима шурске флоше предложенія обнове, коя су и самом великом Господару хасновиша била; зашо и не надлежи нѣовом опредѣленю, да оне од опшманске Флоше јошш заоспавше лађе, сад кад е ужасна учинѣна освеша, због првог оног опалѣног шопа, кои су се усудили били на баряк союжене силе баципи, са свим разоре.

Тоба ради налажемо ми шурским капешанима, кои су као робови у наше руке пали, да Ибраим паши, Мохарем Баю, и Тахир наши а исшо шако и свим другим военачалницима обзнане, да ће мо, ако само едан едни шоп или пушка на кою год Лађу шрію сою-

союжений сила пукне, ми све што е год од турски лађа заоспало, за едно с' укреплением Наваринским разориши; и да ћемо ми ново по непријателство, као формално ратнообъявленіе Порте против союжени сила смапрати, кое ће најжалоснија слѣдства против великог Господара и нѣгови Паша за собом повући.

Ако пак турски военачалници, прво нападеніе, кое су они сошим учинили, што су пуцаши започели, припознаду, и ако се од сваког будућег непријателства уздрже, што ћемо ми пријателска обстојателства, која све ви сами прикинули, опет наставити. У овом случаю удариће те ви још пре окончања дана, беле барјаке по свим вашим укрепленијама. Ми заповедамо пре захода сунца одрешен одговор.

Турски Адмирал Тахер Паша на ово слѣдуюћим начином одговори: „Ја обећавам, да што се заоспавши лађа пице од њи никаква непријателства биши неће. Будући да ја обаче над сувим шрупама и над укрепленијама никакве власни немам, што не могу себе за њово владанѣ обвезана учинити.“ У прочем одъ укрепленија и флоши по единце и пловећим Лађама ни најманѣг вреда не биаше.

Како союзним Монарсима глас о тако великим догађајима приспе, понагле са доспой-

ним наградженіем, Заслугама храбри Офицера и солдаши свои припознаніе учиниши.

Енглески Краль проименуе при Адмирала, Кодрингтона, Ринью и Хайдна великокресницима Баш-Ордена, и све капешане и командираюће офицере енглеске ешкадре Всадицима испог Ордена; такођер и сви офицери, кои у бишци овой учаспія имадоше, буду на више степене потврђени.

Француски Краль проименуе свог Конспра-Адмирала Ринью Вицеадмиралом, а Лађар Капешана Миліуса Конспрадмиралом. Такођер и све проче Капешане и Командираюће офицере проименуе Всадницима почесног Легиона.

Јошш наложи Краль да се из Касе Морнарски Инвалида, особиши Фундус дигне, с' опредѣленіем, да с' нѣм Фамиліе Морнара, кои су у бою код Наварина славно умрли, помоћи добию. — Адмирала Кодрингтон и Хайдн буду јошш великокресницима Ордена Св. Лудвика проименовани, Капешан Феловес Командером почесног легиона, а сви скупа Лађаркапешани енглеске и русиске Марине, кои учаспія у бою примише, Всадницима ордена Лудвикова.

Русиски Цар обдари Адмирала Кодрингтона Орденом Св. Георгіе II Класе; Адмирала Ринью Орденом Александра Невског; Граф Хайдн пошане Вице Адмиралом и добіе орден Св. Георгіе III Класе.

ТУРСКО ЕГИПЕТСКА ФЛОТА ПРЕ БИТКЕ.

3	Турске Линейне Лађе свака са 850 люди.	
4	Египеш. Фрегаше двокровке, свака с' 500 люди.	
19	Фрегаша	} свака са 450.
24	Корвеше	
14	Бригова	
6	Брандера.	
40	Транспоршални лађа	

110 Свега.

4

СТАНЬ ТУРСКО ЕГИПЕТСКЕ ФЛОТЕ ПОСЛЕ БИТКЕ.

1	Линейна лађа спалѣна.
2	Линейне лађе на седишке наперане и разбіене.
1	Фрегаша двокровка до дна пролупана.
1	Фрегаша прогрувана и на седишке наперана.

5

5

- 2 Фрегаше спалѣне.
- 15 Фрегаша спалѣни и до дна пролупани.
- 4 Фрегаше разбіене, една само іоцш с кашаркама.
- 15 Корвеша спалѣни или до дна прилупани.
- 1 Корвеша разбіена.
- 4 Корвеше на брег нащеране.
- 9 Бригова спалѣни и до дна пролупани.
- 1 Бриг на седишту, но іоцш с' кашаркама.
- 4 Брига прогрувана но іоцш пловна.
- 6 Брандера разорени.
- 3 Транспортне лађе разорене.

73 Свега.

ГГ. ПРЕНУМЕРАНТИ.

БЕОГРАД СРБСКИ

Г. Михаил Загла шрг. родом из Македоніе Вароши Блага. — Г. Димитріи Лазару шрг. — Г. Вучко Вукашиновић шрг. и Жишель Беогр. родом из Албаніе из Белополя.

3.

БЕЧКЕРЕК {Вел.

послани од Г. Игнатије Вукова.

Преч. Г. Лазар Поновић Протопрезвигер. — Чест. Г. Георгіи Николић пар. — Чест. Г. Пешар Цвешковић пар.. — Чест. Г. Стойша Креспић капел. — Чест. Г. Емануел Бакаловић Діакон и Учишель. — Благород. Г. Іоан Коцо Слав. Тороншал. Вар. Асесор. — Благ. Г. Спісфан Коцо слав. шор. вар. Юрасор. — Благ. Г. Георгіи Богоевић Капешан. — Благ. Г. Георгіи Савић Сенатор. — Висоц. Г. Прококіе Гайчиновић, Адвок. — Висок. Г. Іоан Іоановић, Адв. — Висок. Г. Евсташии Михайловић Адв. — Висок. Г. Константини Неранцић Юраш. — Висок. Г. Владислав Савић Юраш. — Висок. Г. Никола Пайдак пашвариста. — Висок. Г. Василии Бранковић пашв. — Висок. Г. Владимир. Радић пашв. — Висок. Г. Павел Куруцки пашв. — Висок. Г. Гавріил Георгіевић пракшиканш. — Благ. Гчна Ана Коцо. — Благ. Гчна Магдалена Коцо. — Благ. Гчна Цецилія Коцо. — Гчна Іосифа Вуков. — Гчна Елена Николић. — Гчна Ана Николић. — Гчна Капарина Савић. — Гчна Нашалія Печеновић. — Гчна Елисавета Стой-

ковица. — Гжа Риспић за кћер свою Марію. — Гжа Софія Димишрієвић. — Г. Нана Николић шрг. — Г. Георгиі Шаин шрг. — Г. Вукашин Марковић шрг. — Г. Іоан Кле постмајстер. — Г. Неспор Димишрієвић шрг. — Г. Арои Пеніћ шрг. — Г. Сима Марковић шрг. — Благораз. Г. Арои Шаин Фил. слишаш. — Г. Пешар Димишрієвић шрг. — Г. Димишріє Жигић шрг. Г. Коста Георгієвић шрг. — Г. Павел Бубаловић шрг. — Г. Тимошеи Поповић шрг. — Г. Пешар Павловић шрг. — Г. Хранимир Купусаровић шрг. — Г. Никола Хаџић шрг. Г. Анастас. Георгієвић шрг. — Г. Пешар Хаџић шрг. — Г. Никола Мусић. — Г. Димишріи Цвешковић шрг. — Г. Іоан Поповић шрг. — Г. Пешар Божић шрг. — Г. Георгиі Занфир шрг. — Г. Димишріи Кордованція шрг. — Г. Лазар Георгієвић. — Г. Георгиі Поповић молер. — Г. Крста Грновић шрг. — Г. Георгиі Никифоровић шрг. — Г. Владимир Табаковић шрг. — В. Тодор Живановић шрг. — Г. Михаил Димишрієвић шрг. — Г. Павел Величков шрг. — Г. Іоан Кудић шрг. — Г. Стефан Димишрієвић шрг. — Г. Арсеніи Лишрић чизмар. — Г. Іован Вуков чизм. — Г. Евшиміи Рашковић сабов. — Г. Александер Вуков Турчія. — Г. Симеон Анкайдац шрг. — Г. Игнатиі Вуков шрг. и Совокушпшель.

Б У Д И М.

послани од Гдра Пантазића.

Чесп. Г. Іоан Вишковић пар. за сина свог Никоу Чесп. Г. Ашанасіи Гоић Діакон и Конс. Канц. — Високор. Г. Николай од Темишвари Секр. К. Конзіліе и врх. надзир. нац. школ. — Благородн. Г. Пешар од Аси Марковић Бихарске Варм. присѣдашель. — Високородни Г. Іоан Берић Філосо. Докш. и Дец. Школа Акшуар. — Благородни Г. Георгиі Сшанковић

ковиъ избрани граѣ. — Г. Самуил Марковиъ шрг. — Г. Гооргій Конешаншиновиъ, Турчія. — Василии Кирковиъ Сабов. — Георгій Поповиъ Синшакс. Гжа Елена Карпус. — Гжа Нашалія Белецка. — Благораз. Г. Іоан Беляриъ учишель Башски. — Г. Стефан Гудановиъ ешаріи ешкуп. Башски. —

12.

Б А И Ш А

Благородии Г. Димитріи Зака од Байше, слав. Вармеѣ Бач. присѣдашель. — Благор. Г. Георгій Зака слав. Вармеѣ Бачке присѣдашель. — Честн. Г. Стефан Савиъ парох. —

3.

Б А Р А Н Д А

Честн. Г. Гаврил Арсенієвиъ пар. — Честн. Г. Стефан Женар Адмци. — Г. Іаков Зебиъ ирекупишель.

3.

ДУНАФЕЛДВАР.

Г. Георгій Раденковиъ шрг.

З Е М У Н

послани од Г. Димитріе Николиѣа.

Славено Сербска Вибліотека Общ. — Честн. Г. Филип Петровиъ парох. — Благ. Г. Игняш Васи́лієвиъ Ц. К. Восп, езика шолмач. — Благ. Г. Марко Кресшиъ Сенаш. — Благ. Г. Симеон Живановиъ полицай Адюнкш. — Стефан Радичевиъ Діюрииспа. — Г. Пешар Спояковиъ Зем. Конш. Магазинер. — Г. Машей Івановиъ Диплом. Апшекар. — Г. Игняш Теодоровиъ за Сина Алексу. — Г. Машей Ивиъ за жѣер свою Нашалію. — Г. Гаврил Діяманди. — Благораз. Г. Симеон Теодоровиъ Учишель. — ГГ. Трговци: Александер Корица. — Ашаиасіи Петровиъ — Наум

— Наум Песхар. — Димитріи Шпирша. — Констаншин Гина Вулко. — Теодор Хачи Баић. — Григоріи Живановић из обрежа. — Панша Стефановић. — Наум Димитриадес. — Констаншин Шперіо Думча. — Антоніе Теодоровић. — Александер Іовановић. — Михаил І. Зико. — Теодор Радо Томић. — Урош Лазаревић. — Анастас. Кацан. Анастас Куић Тимолесон. — Михаил М. Іовановић — Констаншин М. Іовановић. — Мойсидо М. Лазаревић. — Іован Д. Кацан. — Констаншин Аншула. — Димитріи Леко. — Георгіи Д. Солар. — Емануил Теодоровић. — Стефан Огня Милушиновић за сина Милоша. — Георгіе Маршиновић. — Високоуч. Г. Пешар Теодосіевић еспесственици слищашель. — ГГ. Трговци: Павел Милинковић. — Іоан Анд. Пацана — Іоан Лазаревић и Синови. — Іоан Пешровић — Рака Констаншиновић. — Димитріе Вуйћ за сина Гаврила. — Димитріи Николић. — Павел Вуковић. — Георгіе Коспић. — Спиридон Андреевић за сина Мишу. — Теодор Добрић за сина Милоша. — Лука Іовановић. — Живко Ранисавлѣвић за кѣр Пулхерію. — Георгіи Мо. Іовановић. — Михаил Михайловић. — Арон Вучешић. — Гаврило Ковачевић књиговецац. — Димитріи Миличевић из Ирига. — Іован Д. Іовановић. — Василии Вукомановић. — Лука Милинковић за сина Павла. — Григоріи Субошић. — Димитріи Николић Совокуцишель.

І О С Е Ф О В О.

Чест. Г. Георгіи Міоковић парох. — Благораз. Г. Теодор Марковић Учишель. — Благ. Г. Іоан Бугарски Ношар. — Г. Андріа Неранрић Касир.

(0)

КАРЛОВЦИ горњи.

послани од Г. Самуила Илића.

Г. Сава Киссин — Григоріе Малешевик. — Ви-
сокоуч. Г. Самуило Илић Совокупитель. 8.

10.

КАРЛОВЦИ нови (Саси)

послани од Г. Теодора Димитріевича.

Благор. Г. Спойко Поповик Оберлайш. слав.
Варадинске Регем. — Г. Стефан Кумановик шрг. за
Синове Петра и Алексу. — Г. Димитриј Андреевик
шрг. за сина Георгію. — Г. Андрей Димитріевич шрг.
Г. Симеон Галовик шрг. — Г. Михаил Андреевик
шрг. Г. Павле Спойковик за сина Александра — Г.
Теодор Димитріевич шрг. и Совокупитель.

8.

КАНИЖА турска

послани од Чест. Г. Дамяна Магарашевича
пароха,

Чест. Г. Георгиј Подовик пар. Сенѣанеки, и
Бачког Конз. присѣдатель. — Чест. Г. Дамян Ма-
гарашевич пар. и Совокупитель. — Г. Орестіе Ду-
кин Шпан спайлука, Т. Канѣжког, — Благор. Г.
Аркадіе Ташаровик Учиш, Т. Кан,

4.

К О В И Н.

Г. Лазар Іоановик шрг. Калфа.

К У Л А.

Г. Захаріи Костик шрг.

ЛА.

Л А Ћ А Р А К

Скупљѣни Гдром Лазаром Мирковићем и послани од Г. Станоя Станковића.

Благор. Г. Симеон од Кошур Ц. К. Канешан. — Г. Николай Анпуновић Спражамешпер. од Економіе. — Г. Георгиј Коспић Кројач. — Г. Георгиј Симоновић Сапожник. — Г. Лазар Мирковић абачіа и совокупшт. за сина Јоана.

5.

Л О Г О Ш

на сваку књигу Сербску.

Благор. Г. Јоан Шупљански од Ваљевул слав. Краш. Варм. Ассесор. — Благор. Г. Василиј Миланковић од Висан Слав. Краш. Варм. Ассесор. — Благ. Г. Георгиј од Папази велики слав. Крал. Вармећ. Фишкал. — Благ. Г. Емануел Миленковић од Жабар са Синовма Николаем и Коншаншином. — Благ. Г. Јоан Поповић више слав. фамилія Фишкал. —

5,

М Е А Е Н Ц И

послани од Г. Симеона Субића трг.

Чест. Г. Павел Бибић пар. и Намѣшник про-попоціяша В. Кикиндског. — Ч. Г. Марко Јоановић пар. и мађарски права совершени Юриспа. — Благ. Г. Јоан Прошић заклеши Нотар и мѣшнии школа надзирашеть. — Високоуч. Г. Михаил Ашаназевић Юриспа и Теолог соверш. — Високоучени Г. Јоан Шићар Юриспа. — Висок. Г. Александер Прошић Юриспа. — Висок. Г. Александер Василијевић соверш. Богослов. — Г. Жива Поповић 7-ме Лашинске школе слишашель. — Г. Пешар Прошић 4-е Лаш. шк.

сли-

слишателъ. — Г. Димитрие Поповиѣ 3-е Лаш. шк, слш. — Г. Емануел Ранковиѣ 2-е Лаш. шк. слш. Г, Іозеф Шендл за кѣр свою Клару. — Г. Арсеніе Недельковиѣ шрг. — ГГ, Братія Стефан и Рада Богарош. — Г. Живан Теодоровиѣ из В. Бечкерека. — Господична Екашерина Димитриевиѣа. — Г. Игняш Пушиѣ Шнайдер. — Г. Алекса Месарош Сарач. — ГГ. Братія Граниѣи ученици. — Г. Іоани Крешпиѣ ученик. — Г. Симеон Субиѣ шрг. и Совокупишелъ. —

 21.

МАРІА ТЕРЕЗІОПОЛ

нослани од Чест. Г. Іоана Вуиѣа пар.

Чесш. Г. Іоан Вуиѣ парох и Совокуп. — Благо-раз. Г. Григоріи Пешровиѣ учишелъ. — Благор. Г. Евшими Толмач учишелъ. — Висок, Г. Тимошей Вуиѣ права слш. — Г. Павел Башиѣ Арендашор. — Г. Арон Лудайѣ куп. Г. Филип Зариѣ. — Г. Михаил Пешровиѣ. — Г. Апанасіи Прокопчанѣи, — Г. Стефан Коледин. — Г. Іоан Томиѣ. — Г. Мануил Манойловиѣ ученик. — Благор. Г. Іоан Пачу Любому-дрец. — Г. Теодор Вричиѣ, — Г. Алексіи Вукосавлѣвиѣ поесіи слш. — Г. Георгіи Бирвалски Грамаш. слш. — Г. Лазар Влаховиѣ. — Г. Павел Зубан,

 18.

МАНАСТИР ШИШАТОВАЦ

нослани од Г. Станоя Станковиѣа.

Препод. Г. Герасим Новаковиѣ Игуман, — Препод. Г. Максим Іовановиѣ намѣш. — Препод. Г. Иларіон Миловановиѣ Еромонах. —

 3.

М И-

МИТРОВИЦА

послани од Г. Станоя Станковића.

Преч. Г. Андрей Радовановић !Протопрезв. —
Чест. Г. Јосиф Филиповић пар. Босушки. — Чест.
Г. Теофан Јовановић парох Мишров. — Чест. Г.
Срете Радосављевић пар. Шашиначки. — Чест. Г.
Стефан Конячаревић пар. Бингулски. — Чест. Г.
Теодор Ашанацковић за сина Јоана. — Чест. Г. Сава
Николић Администратор Марциначки. — Чест. Г.
Јаков Моловић Дјакон Мишров. — Благораз. Г. Јоан
Максимовић учиш. серб. јуности. — Благор. Г. Јоан
Ненадовић учиш. серб. јуи. — Благор. Г. Павел Спаић
учиш. из Шида. — Г. Давид Конџвић шрг. за сина
Милоша. — Г. Споян Стефановић шрг. — Констан-
тин Георгиевић шрг. — Г. Стефан Георгиевић шрг.
— Г. Пешар Чанић шрг. — Г. Глигориј Неделько-
вић шрг. — Г. Еремија Тривковић шрг. — Г. Дими-
триј Барак шрг. — Г. Димитриј Поповић шрг. —
Г. Евшимиј Михайловић шрг. — Г. Јоан Јанковић
шрг. — Г. Стефан Пушниковић шрг. — Г. Јоан А-
шанасіевић шрг. — Г. Павле Карамарковић шрг. —
Г. Андрија Спанимировић шрг. — Р. Стефан Кре-
стоносић Лебцелдер. — Г. Александер Радовановић
Лебцелдер. — Г. Танасія Говерчиновић Чизмар. —
Г. Танасія Михайловић Чарубџія. — Г. Димитриј
Прокић берберин. — Г. Трифун Пешровић Биршаш.
— Г. Димитриј Јовановић симичія, — Г. Георгиј
Ивковић надзир. Армице у Рачи. — Г. Викенџіе
Марковић сл. вар. Рег. Спражамешшер, — Г. Пешар
Шпољаревић Армице и Сол пракш. — Г. Павел Ко-
вачевић Шумар. — Г. Евшимиј Радосављевић Ц. у-
боисша. — Г. Павел Верховац шрг. из Кузмина. —
Теша Ђуричић шрг. из Босуте. — Г. Евшимиј О-
стоић шшаб. Шрайб. — Г. Димитриј Димовић шрг.
из Манџелоса. — Г. Евшимиј Колянин шрг. из Ада-
шеваца за Сина Коспу. — Г. Георгиј Боереско Зла-
тар и Молер. — Г. Стефан Груић шрг. калфа. —
Г. Стефан Пешровић шрг. кал. — Г. Александер А-
дамовић

дамовиѣ шрг. — Г. Николае Колянин Абація. — Г. Іоан Іоановиѣ Ц. Штабсшрайбер. — Г. Спаное Спановиѣ шрг. и Совокуцшцель за Синове свое Милоша и Уроша 2 кнѣ,

 51.

О С Е К

послани од Високуз, Г. Іоана Іанковиѣа

Чест. Г. Лазар Бойѣ, пар. Добановачки и слав, Барон Радошевиѣ Рег. Фелдшарер. — Чест. Г. Ашанасіи Спайѣ пар. Осечки. — Благор. Г. Іоан Іоановиѣ Сенапор и лок, Директор. — Благор. Г. Василии Николиѣ Сенапор. — Благор. Г. Теодор Миланковиѣ Доминіюма Дальског Каснер 3 егзем. — Благ. Г. Пешар Іоановиѣ вел. Ношар и пл. Виров. Варм. Ассесор. — Благор. Г. Васильи Ашанасіевиѣ М. Доктор и Фишкус варошски. — Благор. Г. Стефан Недельковиѣ Адв. — Благопошшени Г. Антонин Тайчевиѣ избрани грађанин и знашни шрг. — Г. Георги Илиѣ Сапунія, — Висок. Г. Іоан Іанковиѣ II и III класе учшц, и Совокуцшцель,

 11.

П Е Ш Т А

Библиотека Общ. — Високоуч. Г. Георги Димитровиѣ правос. Маѣар. Докш, Благор и Високоуч. Г. Пешар Мочонѣи слав, Крал, Таб. Закл. Ношар. — Благород. Г. Андрей Мочонѣи прв год. Юриста. — Висок. Г. Анастас Зика немачког и маѣ. правосудія кандид. — Висок. Г. Іоан Маринковиѣ слав. крал. таб. закл. Ношар. — Висок. Г. Іоан Манойловиѣ маѣ. правосудія канд. — Благонадежди Юноша Лазар Іоановиѣ у Иншц. Лушер. II. лап. Школ. Слич, — Благопошшени Г. Григори Седоглавиѣ избрани грађанин, и крояч, — Г. Іосиф Миловук шрг. и синови иѣгови Милан и Душан. 10. егз. — Г. Гаврил Бозишовац шрг. за синове свое Георгию и Александра

дра. — Г. Александер Панаотш прг. — Г. Александер Агорасшо прг. 2. егз. — Г. Елисіе Савић прг. — Г. Теодор Кало прг. — Г. Бошко Злашковић прг. — Г. Софроніе Чичовац прг. — Дѣвица Ана Беланьи. — Г. Ашанасіи Шандровић купеч. калф. 35. егзем. — Г. Трандафил Спайковић куп. кал. — Г. Теодор Дракулић куп. кал. — Г. Алекса Тишелячки куп. кал. — Г. Арон Радивоевић прг. кал: —

П А У Л И И

Г. Пешар Еремић за сина свог Василию.

Р У М А

послани од Благ. Г. Іоанна Атаицаковића.

Чесп. Г. Аврам Михайловић пар. — Чесп. Г. Лазар Іанковић пар. — Чесп. Г. Спанимир Крстић пар. — Високоуч. Г. Стефан Филиповић мѣст. школа Дирек. — Благород. Г. Меленшии Младеновић. — Благораз. Г. Василии Игњашіевић учин. Будіяновачки. — Г. Милан Чаркачић прг. — Г. Димитрии Димитријевић прг. — Г. Максим Шпирша прг. — Г. Симеон Спаин прг. — Г. Михаил Кришовић прг. — Г. Пешар Васић прг. — Г. Михаил Максимовић прг. — Г. Стефан Аншоновић Турчія. — Благор. Г. Іоан Ашанацковић вароши Руме Канц. и Совокупитель. —

Св. АНДРЕЙ

послани од Благораз. Г. Павла Іанковића.

Чесп. Г. Іоан Недић пар. чесп. конз. засѣд. и Кашахеш. — Чесп. Г. Пешар Римски админ. — Високоуч. Г. Іоаким Вуйи списашель, — Благород. Господична Милица Нешко од Лишманове. — Благочинени Г. Стефан Калић Драйсигер. — Благоч-

гопочшени Г. Димишріи Ашанацковиѣ Драйс. — Г. Лазар Спояновиѣ куп. — Г. Никола Перкиѣ куп. — Г. Тимошей Павловиѣ куп. — Г. Евгении Кречаровиѣ шрг. — Г. Димишріи Кречаровиѣ шрг. — Г. Пешар Адамовиѣ шрг. — Г. Порфирии Неспоровиѣ гвожѣар. — Г. Антонии Милинковиѣ шрг. — Г. Тома Паниѣ занашлія. — Дѣв. Елена Іосифовиѣ учен. — Г. Сава Игняшовиѣ Арендатор. — Г. Пешар Мирковиѣ пекар. — Г. Владимир Игняшовиѣ пекар. — Г. Іоан Сагаровиѣ сапуниця. — Г. Георги Неспоровиѣ сапуниця. — Г. Евшиміи Милошевиѣ куп. кал. — Г. Алексіи Теодоровиѣ шнайд. — Г. Николай Спояновиѣ симиця. —

 23.

САБАД САЛАШ

Благонад. Юноша Гергиі Забиров. учен. —

С Е Н Ъ

послани од ГГ. Браѣ Милеусниѣа

Благород. Г. Рехиунгсфирер Калиниѣ. — Благ. Даниил Чоршан Фурир. — Благ. Г. Симеон Милошевиѣ. — ГГ. Браѣ Милеусниѣ. — Г. Михаил Тербуовиѣ. — Г. Илія Баиѣ. — Г. Іоан Петровиѣ. — Г. Кирил Трифиѣ, из Косшайнице. — Г. Христофор Ашанасиѣ Колуниця. — Г. Лазар Рашевиѣ. — Г. Теодор Радовановиѣ. —

 44.

С Л А Н К А М Е Н

послани од Г. Іоана Давидовиѣа трг.

Чест. Г. Лука Іоановиѣ Админ. за сина Любомира и кѣр Еву. — Господична Юліяна од Спанковиѣ Любим. книга. — Благород. Г. Іоан Чикош Фен-

Фенрих сл. Варад. Регеменше за Синове Пепра и Стевана. — Г. Павел Марковић шрг. и Аренд. Сланк. — Ђорђе Анђелковић Жишар за сина Тимошию. — Г. Глигоріе Славнић шрг. — Гжа Анна Радоевић за сина Јоана. — Гжа Ана Роксић за синове свое. — Г. Евшиміе Ђурчић за сиовца Стефана. — Аркадіе Грк за синовце Светозара и Владимира. — Г. Дамјан Теодоровић Анбаџія. — Г. Сава Ибришимовић бирш. сп. Сланк. — Г. Георгіе Гвоздановић бирш. ново Слак. —

 13.

Т Е М И Ш В А Р

Високоуч. Г. Димитриј П. Тирол списатељ 30 егз. — Г. Павел Шандоровић шрг. и Гжа супруга Њбова Екашарина. —

 31.

Ф Р А Н Ћ В О

послани од Г. Димитрије Сервинског трг.

Влагород. Г. Пешар Веселиновић диштрикт. каснер, — Високоуч. Г. Јоан Гавриловић соверш. Богослов. — Благопочшена Госпожа Екашарина Гавриловић рождена Булић. — Гчна Екашарина Гавриловић. — Благораз. Г. Јоан Маџаревић учип. стар. клас. — Благораз, Г. Георгиј Секулић учип. млађ. клас. — Г. Георгиј Райковић Епишроп. — Благопочш. Гспжа Ефимія Райковић рождена од Камбер. — Г. Ашанасіи Бранковић шрг. Г. Аншони Михайловић шрг. — Г. Василиј Никколић Сензал. — Г. Наум Недић Сензал. — Г. Василиј Поповић Сенз, — Г. Александер Бранковић Салер. — Г. Несшор Лазић ковач. — Г. Пешар Ашанасіевић кројач. — Г. Марко Ашанасіевић куделѣ шпекуланш из Кера, — Г. Симеон Петровић кројач. — Г. Орештиј Јанковић чизмар. — Г. Григоріи Ђаковачки ђурчија. — Г. Павел Капешановић Сензал. — Благо-

над.

над. Юноша Георгіи Пеяковић ученик. — Г. Димитріи Сервинац шрг. и Совокупишеть.

22.

Ч А К О В О

Г. Гаврил Шандоровић сапунѣя. — Гдна Екатерина Шандоровић. —

2.

ШАБАЦ, у Сербіи

Скупљени трудом Г. Теодора Чустића Скелеѣ на Митровици, а послани од Г. Станоя Станковића трг. Митровац.

Пречест. Г. Іоан Павловић Пропопресвиѣтер шабачки. — Благород. Г. Милош Божићевић Секретар Его Високородіа Г. Ефрема Обреновића. — Благ. Г. Буле Глигоровић кнез мачвански 2. кн. — Благ. Г. Ђуко Марковић кнез посавски 2 кн. — Благ. Г. Марко Лазаревић кнез Тавнански 2 кн. — Благ. Г. Милосав Трифуновић за сина Георгію. — Благород. Г. Симеон Кашић Буљукбаша у Мачви за сина Богдана. — Г. Марко Хижи Стойлов скелеѣя Шабачки — Г. Теодор Чустић скелеѣя на Митровици и Совокупишеть пренум. 2 кн. — Г. Діонисіе Симић шрг. из Шабца. — Г. Іосиф Прошић шрг. у серб. Митровици. — Г. Живан Павловић шрг. — Радован Васиљвић шрг. из Палежа. — Г. Иваи Драгићевић шрг. Г. Ђурађ Каралазић шрг. из Ноѣая. — Г. Филип Даничић шрг. из Засавице. — Г. Живан Петровић шрг. из Шабца. — Г. Панша Радосављвић за сина Косту. — Благор. Г. Михаил Крспић Секр. слав. Магистр. Шабачког. — Г. Миѣа Милановић из Ноѣая. — Г. Радивой Милановић из Белошевца шрг. — Г. Никола Баић шрг. из Серб. Митров. — Г. Глиго Пандур родом из Моспара. — Г. Милош. Остоич шрг. у Шабцу. — Г. Радован Яковљвић шрг. у Шабцу

цу — Г. Марко Топузовић шрг. у Шабцу. — Г. Илић Илић шрг. у Шабцу. — Г. Гаврило Мишић шрг. у Шабцу. — Г. Марко Крунић шрг. у Шабцу. — Мића Веселиновић шрг. за сина Якова. — Г. Стефан Глишић шрг. у Шабцу. — Г. Янићія Јовановић шрг. у Шабцу. — Г. Янаћ Танасієвић шрг. у серб. Мишров. — Г. Спанко Цветковић терзія у Шабцу. — Г. Георгіи Николић шрг. у Шабцу. — Г. Никола Нишић шрг. у Шабцу. — Г. Пешар Яковић шрг. у Шабцу. —

Ш И К Л О Ш

нослани од Бласораз. Г. Станковића Д. Настав.

Чесп. Г, Михаил Мацаревић пар. Р. Типошки Намѣсп. Мухачкопѣски и Чесп. Конз. Будин. Присѣд. — Чесп. Г. Исаак Яковић пар. Сигеш. — Чесп. Г. Андрей Андрієвић пар. Маишки. — Г. Мойсей Войновић Ц. К. дѣйств. Поспмайс. Шиклошки. — Благор. Г. Евшими Яковић Ц. К. дѣйств. Поспмайс. Сигешки. — Благор. Госпожа Юліяна Войновић рожд. од Фелдвари. — Благор. родне Господичне Юліяна и Марія од Алексіћ. — Гдична Ана Савић. — Г. Іоан Апостоловић шрг. — Г. Димишриі Богдан шрг. и член Магиспраца у Сигешу. — Г. Іоан Ђирић шрг. у Сигешу. — Г. Лазар Савић. — Максим Казимировић шрг. из капушвара. — Г.Г. Марко Димишрієвић. — Ашанац Деметровић. — Димишриі Николић. — Тимаш Ашанацковић. — Михаил Лукић шрговци. — Георгіи Бижић Сапуиція у Сигешу. — Г. Евшими Алексіћ Абация. — Г. Василии Опачић Швец. — Стефан Радковић у малой Бои. — Г.Г. Димишриі Персіяновић. Павел Теодоровић. — Димишриі — Г. Георгіи Пластић. — Андрей Даскалови

Мер. — Благ. Г. Іоан Апостоловић учишель Май-
шки — Благ. Г. Арон Новаковић учип. у Тарди —
Г. Павел Радић Лайбхусар Графа Есперхаз. у Тар-
ди. — Г. Петар Бачванин шрл. у Тарди. — Г. Лука
Коић чизмар. у Тарди. — Благораз, ГГ. Димитріи По-
повић учип. Кишфал. — Аркадін Станковић учип.
и Совок — Юноша Павел Поповић учип.

34,

Б А Л А

Честн. Г. Максим Баић пар.

Б Е Ч Е Й нови

послани од Г. Димитріе Моленца.

Г. Теодор Николић шрг. — Г. Сава Поповић шрг
Г. Димитріи Кисић шрг. Г. Димитріи Пандуровић
Солар. — Благонадеждни юноша Свєспозар Неделко-
вић ученик. — Г. Іоан Тсодоровић провизіонер. —
Конспаншин Докшоровић шрг. — Г. Филип По-
повић Бурчія. — Г. Михаил Ђурица провизіонер. —
Леополд Гаши провизіонер. — Г. Рада Іоанновић
шрг. жишель Новосад. — Г. Димитріи Моленц Со-
вокупишель. —

12.

Стар. ПАЗОВО.

Висок- Г. Михаил Георгієвић правосудія кан-

П р и м ѣ т а н і е.

Жаркой ревности свою совокупилеля мой поплу благодарности изливаши, и охоту родолюбивог сердца ныног, неломним ево и неувелим крином увѣнчаваши, шаѣе ми дужности на век мила и прелюбезна биши. Колико пак родолюбива ревности и жива наклоности к' ображенію племена свог декоіой души сръбской на срцу лежи, шо ми е Благопочтени Г. *Димитріе Николић* шрг. из Земуна явно показао, говорећи ми негде прошавшег вашара: „Мени „е, вели, свако обявленіе кое се на мене упу- „ши, мило и прелюбезно, пріяшио м е бремя совокупленія, пак кад умножено число прену- „меранша видим а я се сам према своме дѣ- „лу радуем, ер мислим, да ѣе Сербши шим пу- „шем, кнѣге помеђу собом разсѣяваюћи и чи- „паюћи, наиболѣ к' оном ображенію доспеши „коим се данас цела превеѣена Европа дичи и „поноси.“ Испину родолюбиви ови речи свои осведочава вишеречени Ревнипель у свакой печашаной кнѣги, ербо е свака великим чи- слом земунски пренумеранша нѣгови преиспу- нѣна. Испом ревностиу разпалѣи, послао ми е Г. Спаное Спанковић шрг. из Мишровице 102. пренумеранша, а я му ни обявленія послао ни сам. Овако родолюбивим и просподушним ревнипельима дужности е наша шопло и чскре- но благодарши, и вѣчше неизгладим памяш- нике имена ныног идуѣем попомси у нашем подизаши.

Образ Кнеза Павла Бранковића, шшо е Г. Іосиф Миловук обявіо гошов е и може се код издашеля по 20 кр. Сребр. добиши.

